

Parken, hvor hun havde leget som Barn. Hun var født paa Storeholt, og det forstemte hende at se, hvor daarligt Gaarden blev vedligeholdt. Den stod næsten og forfaldt. Paa en af Ladebygningerne havde Taget været under Reparation, men af en eller anden Grund var Arbejdet standset. Ovenpaa den ene Halvdel af den store Længe strittede de nøgne Spær.

Folkene gik ogsaa saa underligt og drev. Et Par af dem saae haanligt paa hende uden at hilse.

Køerne blev drevet hjem til Stalden, og hun undrede sig over, at der ikke var flere. Da hun spurgte Underforvalteren om Grunden, forklarede han lidt forlegen, at Jægermesteren var i Færd med „at rydde op i Bestanden“.

Fru Bertha kom igen til at tænke paa sine udeblevne Rente-
penge og bestemte sig til ved første Lejlighed at tale med sin Brodersøn om Sagen.

Paa Tilbagevejen gennem Parken mødte hun Frøken Søholm, som gik Aftentur i fuld Pynt med Silkechenille og en mægtig „Esprit“ i Hatten. De fulgtes et Stykke, og da Frøkenen nogen Tid havde snakket om sit Helbred, gik hun over til det andet af de to Emner, hun overhovedet var i Stand til at tale om: sin Broder, den rige Kaffehandler, der i hendes Øjne var Vorherres sidste Undergerning.

Grosserer Søholms Forretning var kendt over det ganske Land. Hans Navn gloede Folk imøde overalt fra Gadeplakater og Husgavle, og om Aftenen rullede det i Flammeskrift henover Hustagene tilligemed Forsikringen om, at Søholms Kaffe var Verdens billigste og bedste. Han havde oprindelig været almindelig Pakhuskarl, hvad han paa ingen Maade lagde Skjul paa. Den selvbevidste Mand fortalte det ved enhver Lejlighed, at han havde arbejdet sig op „fra Skidtet af“. Nu var han en af Københavns Millionærer, og hans Døtre hørte til Byens flottesste. Da deres Mor havde været simpel Grønthandlerske, var de fra Tolvaarsalderen bleven opdraget i udenlandske Pensionater. Grossereren var en stor, bringebred Mand med Lemmer som en Bryder. „Egetømmer helt igennem“. — forsikrede han selv.

Fru Bertha havde to Gange været sammen med ham her paa